

РЕШЕНИЕ

№ 7393

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 158 СЪСТАВ, в публично заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: д.р.

при участието на секретаря в.к.

като разгледа докладваното от д.р. Гражданско дело № 20241110103821 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.310 и сл. ГПК

Образувано е по предявени от М. М. Д., ЕГН *****, действащ чрез своята майка М. Г. Ф., ЕГН *****, срещу М. А. Д., ЕГН *****, обективно кумулативно съединени иски по чл. 143, ал. 2 СК и по чл. 149 вр. чл. 143, ал. 2 СК - за присъждане на дължима от родител на ненавършило пълнолетие дете месечна издръжка в размер на 400,00 лв., считано от 22.01.2024 г., както и издръжка за минало време в размер на 300,00 лв. месечно за периода 22.01.2023 г. - 22.01.2024 г. Направено е и искане по чл. 146 СК за присъждане на законна лихва.

В исковата молба се твърди, че ответникът е баща на ищеца, като с майката на ищеца са разделени от месец април 2022 година. Твърди се грижи за ищеца да полага неговата майка. Сочи се, че нуждите на ищеца се задоволяват от майката на същия, като бащата е платил еднократно единствено сума в размер на 200,00 лв. за допълнителен курс на детето по роботика. Твърдят се нужди за храна, облекло, обучение, извънкласни дейности. В открито съдебно заседание поддържа исковата молба.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, в който оспорва претенциите по размер – над 235,00 лв. месечно, при твърдения за липса на възможности за заплащане на по-висок размер издръжка предвид доходите и здравословното състояние на ответника, както и предвид твърдения за заплащане на издръжка в натура. В открито съдебно заседание поддържа отговора.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл.12 и чл.235, ал.2 ГПК, намира за установено следното:

Издръжката на детето се дължи от двамата родители, независимо при кого то живее, но отглеждащият родителят следва да поеме по принцип по-малък дял от издръжката в пари с оглед даваната от него издръжка в натура при съвместното живеене с детето и посрещането на разходите на домакинството, част от които са в полза и на детето - в случая последното се отглежда от майката, а не от ответника.

Установява се, че ищецът е малолетен и е дете на ответника /удостоверение за раждане на л. 7 от делото/. Същият е записан като ученик в първи клас в 199 ОУ, гр. София, за учебната 2023/2024 година /служебна бележка на л. 6 от делото/. На 15.09.2023 г. е сключен договор за обучение и възпитание на ищеца в Детски учебен център за развитие и творчество „Слънчогледи“ за период от една учебна година /договор на л. 8-9 от делото/, като за храна и роботика от страна на майката на ищеца на 03.01.2024 г. е заплатена сума в размер на 305 лв. /авизо за издаден кредитен превод на л. 10 от делото/, а за занималня за месец януари е заплатена на 03.01.2024 г. сума в размер на 400,00 лв. /авизо за издаден кредитен превод на л. 11 от делото/. По отношение на майката на ищеца се установява, че същата е трудово ангажирана по правоотношение с КАРИ САЛОН ЕООД, считано от 04.04.2018 г., като е деклариран средномесечен облагаем доход за периода м. 01.2021 г. – м. 11.2022 г. в размер на около 480 лв. /л. 52-54 от делото/. По отношение на ответника в процесния период след 22.01.2023 г. не се установяват данни за регистрирани трудови договори, данни за осигуряване, включително и като самоосигуряващо се лице, подадени справки за изплатени доходи по чл. 73 ЗДДФЛ, подадени данъчни декларации по чл. 50 и чл. 55 ЗДДФЛ, както и по чл. 201, ал. 1 ЗКПО /л. 50 от делото/. Установява се, че в периода от м. 11.2023 г. – м. 01.2024 г. ответникът нееднократно е бил прегледан от медицински специалисти по повод оплаквания, свързани с кръвното налягане и функционирането на бъбреците /л. 25-38 от делото/. От показанията на разпитаните по делото свидетели – доведеният от ищец св. Милена Колева, и доведеният от ответника – Алтънай Илиева, които съдят кредитира като обективни и последователни, в частите, в които същите пресъздават непосредствени възприятия на свидетелите, се установява, че майката на ищеца реализира допълнително доходи, като работи „в салона“ шест дни в седмицата, а ответникът реализира доходи от договори за изработка без установена периодичност и размер, като се е случвало да дава на детето различни суми, за да си купи нещо – по 10 лв., по 20 лв. или по 50 лв., както и закупувал дрехи за детето /тениска на спортен клуб/.

При това положение, съдът приема, че ответникът може да заплаща на ищеца месечна издръжка в размер на 320,00 лв. предвид установените по делото нужди на детето и възможностите на ответника. Общеизвестно е обстоятелството, че деца на възрастта на ищеца имат потребност от разнообразна храна, дрехи, обувки, обучение. Съобразно разпоредбата на чл. 142, ал. 1 СК, размерът на издръжката се определя от доходите на лицето, което я дължи. Няма спор, че задължението за издръжка представлява първостепенен ангажимент и на двамата родители за осигуряването на физическото, здравословно и психическо състояние на детето, на подходяща социална и културна среда, на образование и всестранно развитие. По отношение на ответника въпреки липсата на

конкретен размер на реализираните от него доходи съдът приема, че същият реализира месечно такива от договори за изработка, като с тях е закупувал дрехи за ищеца и му е давал пари в брой. Предвид изложеното съдът намира, че същият има възможност да поеме издръжката на своя син до размер от 320,00 лв. месечно. Ето защо искът с правно основание чл. 143, ал. 2 СК следва да бъде уважен до размер от 320,00 лв. месечно, и съответно - отхвърлен за разликата от уважения размер до претендирания такъв от 400,00 лв. месечно. Издръжката се дължи считано от датата на предявяване на исковата молба – 22.01.2024 г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване. Следва да бъде уважено и искането за присъждане на законна лихва за забава.

Неоснователен се явява обаче обективно съединеният иск по чл. 149 вр. чл. 143, ал. 2 СК, доколкото се установи по делото, че ответникът, независимо от липсата на осъдителен титул, е изпълнявал своя нравствен дълг към ищеца за издръжка, чрез закупуване на вещи и предоставяне на различни по размер парични суми. Ето защо което съдът намира този иск за изцяло неоснователен, предвид което същият следва да бъде изцяло отхвърлен.

По изпълнението на решението: Съгласно чл.242, ал.1, предл. първо ГПК съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

По разноските: При този изход на спора ищцовата страна има право на разноски за уважената част от исквете, а ответникът - за отхвърлената част от тях. Ищецът претендира присъждане на разноски в размер на 500,00 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да му бъдат присъдени разноски в размер на 228,57 лв. /заплатен адвокатски хонорар по договор за правна защита и съдействие на л. 57 от делото/. Ответникът не претендира разноски, поради което и съдът не следва да се произнася в тази насока. Ищите по иск за издръжка са освободени от държавна такса, поради което държавната такса по делото за отхвърлената част от обективно кумулативно съединените искове следва да остане за сметка на бюджета на съда, а ответникът да бъде осъден да заплати в полза на съда държавна такса върху уважената част от същите в размер на 460,80 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 143, ал. 2 СК и чл. 146 СК М. А. Д., ЕГН *****, да заплаща на М. М. Д., ЕГН *****, чрез неговата майка М. Г. Ф., ЕГН *****, месечна издръжка в размер на 320,00 лв., считано от 22.01.2024 г. до настъпване на законна причина, обуславяща нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 143, ал. 2 СК за разликата над уважения размер от 320,00 лв. месечно до пълния предявен такъв от 400,00 лв. месечно, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения М. М. Д., ЕГН *****, действащ чрез своята майка М. Г. Ф., ЕГН *****, срещу М. А. Д., ЕГН *****, иск с правно основание чл. 149 СК за присъждане на издръжка за минало време в размер на 300,00 лв. месечно, за периода 22.01.2023 г. - 22.01.2024 г., като неоснователен.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1, предл. първо ГПК предварително изпълнение на решението в частта за присъдената в полза на М. М. Д., ЕГН *****, издръжка.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК М. А. Д., ЕГН *****, да заплати на М. М. Д., ЕГН *****, действащ чрез своята майка М. Г. Ф., ЕГН *****, сумата в размер на 228,57 лв., представляваща разноси.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК М. А. Д., ЕГН *****, да заплати по сметка на Софийския районен съд, сумата в размер на 460,80 лв., представляваща държавна такса върху присъдената издръжка.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок, считано от 23.04.2024 г. /чл. 315, ал. 2 ГПК/.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____